

ת"פ 32723/01/14 - מדינת ישראל נגד ויטלי בן ארקדי דוידוב, יפים בן איגור אוגורודניקוב

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

ת"פ 32723-01-14 מדינת ישראל נ' דוידוב ואח' 14 באפריל 2015

בפני כב' השופטת יהודית אמסטרדם

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות באת-כוחה - עו"ד גב' ליטל קורן

נגד

הנאשמים:

1. ויטלי בן ארקדי דוידוב

2. יפים בן איגור אוגורודניקוב

באמצעות בא-כוחם - עו"ד איגור יוטקין

החלטה (נאשם 2)

א. פתח דבר

1. נאשם 2 הורשע על-פי הודאתו ביחד עם נאשם 1, במסגרת הסדר-טיעון, בתום פרשת התביעה, בביצוע העבירות נשוא כתב-האישום המתוקן.

אלא שבעוד שנאשם 1 הורשע בביצוע עבירה של **שוד** - עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); נאשם 2 הורשע בביצוע **סיוע לשוד** - עבירה לפי סעיף 402(א) ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.

2. על-פי הנטען בכתב-האישום המתוקן, הודו הנאשמים, כי בתאריך 7.1.2014 בשעה 14:40, יצא סוחר תכשיטים, מחנות תכשיטים בבת-ים, ובעת שהניח את תיקו ובו תכשיטים במשקל של כ-2 ק"ג ובשווי 200,000 ₪ (להלן: "**התיק**") על ריצפת הרכב בתא הנוסע שליד הנהג, וצעד לעבר תא הנהג, קרב נאשם 1 לרכב, פתח את דלתו וגנב את התיק, ועשה כן על דעתו ובהסכמתו של נאשם 2.

המתלונן צעק לעבר נאשם 1 לעזוב את התיק והתקרב לעברו. או-אז, היכה נאשם 1 את המתלונן במכת אגרוף בפניו, ונמלט מהמקום לעבר רכב מסוג 'מיצובישי כריזמה' מ.ר. 7629817 (להלן: "**הרכב**"), אשר היה נהוג על ידי נאשם 2, והשניים נמלטו מהמקום עם התיק ובו השלל.

זמן קצר לאחר מכן נעצרו הנאשמים כשברשותם רוב התכשיטים שנשדדו מהמתלונן, ואלו הושבו לו.

כתוצאה מהאירוע נגרם למתלונן שבר בעצם האף, נפיחות ושפשוף בגשר האף.

ב. הסדר-הטיעון

3. במסגרת הסדר-טיעון בין באת-כוח המאשימה ובין הנאשמים ובא-כוחם תוקן כתב-האישום באופן שהעבירות של קשירת קשר ושיבוש הליכי משפט נמחקו, ועבירת השוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין הומרה לעבירת שוד המנויה בסעיף 402(א) לחוק העונשין.

עוד הוסכם בין הצדדים, כי עובר להצגת ההסדר יפקידו הנאשמים בקופת בית-המשפט סך של 20,000 ₪ כל אחד (סה"כ 40,000 ₪) כפיצוי עבור המתלון.

באי-כוח הצדדים לא הגיעו להסדר-טיעון בעניין העונש, אך הסכימו על קבלת תסקירי שירות-מבחן בעניינם של הנאשמים, ועתרו במשותף להשבת רכבו של נאשם 2 לרשותו, בכפוף להפקדת סכום של 5,000 ₪ בקופת בית-המשפט לטובת המדינה.

ג. תסקיר שירות-המבחן בעניינו של נאשם 2

4. נאשם 2 הינו בן 33, נשוי ואב לשניים. בעברו לימודים אקדמיים בתחום הוראת הספורט ועבודה כמאבטח. במסגרת עבודתו כמאבטח הוא אף נפצע מרימון שנזרק לעברו, ומאז החל לסבול מהתקפי חרדה ומקבל טיפול תרופתי.

עובר למעצרו עבד בתחום המנופים, כמנופאי וכמתווך. כיום הוא מתפרנס מעבודה משרדית בחברת אבטחה.

נאשם 2 טען בפני קצינת המבחן, כי הוא לא היה מודע מלכתחילה לכוונתו של נאשם 1 לבצע את מעשה השוד, אך מעת שהשלל נמצא ברכבו, הוא חשב שיוכל להשתמש בו על-מנת להתגבר על קשיים כספיים בעסק שבבעלותו.

שירות-המבחן הוסיף וציין, כי נאשם 2 הביע נכונות להשתקם ולנהל חיים תקינים, וכי הסיכון להתנהגות אלימה בעתיד- נמוך, וכי גם אם יתממש - אז עוצמת האלימות תהיה נמוכה.

על רקע זה, המליצה קצינת המבחן על הטלת עונש של"צ בהיקף 300 שעות, העמדת נאשם 2 בצו מבחן לתקופה של שנה, הטלת מאסר על-תנאי, ותשלום פיצוי למתלון.

ד. טיעוני באת-כוח המאשימה

5. בהתייחסה לנאשם 2 הדגישה ב"כ המאשימה את הפער שבין הודאתו בבית-המשפט בעובדות כתב-האישום המתוקן לבין האופן בו תיאר את האירועים בפני קצינת המבחן בעניין ידיעתו מראש על מעשי נאשם 1, ופער זה מלמד לשיטתה, על רצונו של נאשם 2 "לגמד" את חלקו במעשי, ודי בכך כדי לשמש טעם לדחות את ההמלצה העונשית שבתסקיר.

ה. טיעוני בא-כוח נאשם 2

עמוד 2

6. בא-כוח נאשם 2 עתר לבית המשפט להטיל על מרשו להטיל על מרשו העונשים המוצעים על ידי שירות המבחן.

בנוסף טען, כי אין להטיל עליו סנקציה כספית נוספת מזו שנכללה בהסדר הטיעון.

לטענתו, הפסיקה עליה סמכה באת-כוח המאשימה את טיעוניה אינה רלוונטית, כיוון שזו נסובה על עבירת השוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, בעוד שהנאשמים הורשעו לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין.

עוד לדבריו, על-פי עובדות כתב-האישום המתוקן, מדובר בתכנון ספונטאני מינימאלי לביצוע עבירת גניבה, כאשר רק התנגדות המתלונן גרמה להעצמת האירועים והביאה לשימוש באלימות כלפיו.

הסנגור הוסיף וציין, כי אורח חיי נאשם 2 אינו נורמטיבי, ולא נגרם בסופו של יום, נזק ממשי למתלונן, שכן רובם המוחלט של התכשיטים הוחזרו לו, והוא אף פוצה ע"י הנאשמים שהפקידו סכום של 40,000 ₪.

הנאשם 2 שהה במעצר, וכיום הוא משוחרר בתנאים מגבילים, הוא נטל אחריות על מעשיו בבית-המשפט ומול שירות-המבחן, שהתרשם כי הוא נכון לשיקום.

ו. דברי נאשם 2

7. נאשם 2 הביע חרטה על מעשיו, נאשם 1 אף הביע צער כלפי חברו - נאשם 2 כלשונו: "**רציתי לבקש סליחה מחברי כי גם בגלל התנהגותי הלא נורמטיבית הוא גם הסתבך**".

ז. דין

8. בהתאם למנגנון הבניית שיקול-הדעת בענישה, יש לקבוע ראשית את מתחם העונש הראוי למעשה הנאשמים, ולאחר מכן לקבוע את העונש הספציפי.

בענייננו יוער, כי:

- (א) חלקו של כל אחד מהנאשמים במעשה שונה משמעותית, ועל-כן יש מקום לדון בכל אחד מהם בנפרד.
- (ב) חלק ניכר מהטענות העובדתיות והאסמכתאות אליהן הפנתה באת-כוח המאשימה מתייחס למקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין.

9. בתום פרשת התביעה הגיעה ב"כ המאשימה להסדר טיעון עם הנאשמים ובא-כוחם, ובמסגרתו חל שינוי משמעותי בכתב האישום: העבירה לפי סעיף 402(ב) הומרה כאמור לסעיף 402(א) ונמחקה עבירת הקשר, ועל כך נאמר בהלכה הפסוקה:

"הדעת נותנת, כי כאשר מדובר בעבירת שוד לפי סעיף 402(א), ללא קיומן של נסיבות מחמירות כאמור בסעיף 402(ב), מתחם הענישה, המבטא קביעה נורמטיבית ביחס למעשה בו מדובר, יהיה פחות חמור" (ע"פ 772/13 יחיא נ' מדינת ישראל). במקרים כגון דא: "זקיפת עובדות שבהן לא הודה הנאשם במסגרת הסדר-הטיעון לחובתו, אינה עולה בקנה אחד עם הזכות להליך הוגן. מעבר לכך, העלאת טענות המאשימה לעניין עובדות מחמירות שלא פורטו בכתב-האישום אינה מתיישבת עם ערכים של הגינות שלטונית מתחייבת. הגינות זו מחייבת שכל צד להסדר-הטיעון יכבד את חלקו בהסדר."

[ראו: ע"פ 2994/12 זגורי נ' מדינת ישראל (פסקה 17 לפסק דינו של השופט י' דנציגר); ע"פ 677/14 דנקר נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים, 17.7.2014)].

אשר על כן, לא אתייחס לטענות המאשימה החורגות מהסדר-הטיעון.

ח. דיון בעניינו של נאשם 2

10. תפקידו של נאשם 2 באירוע נשוא התיק דנן, על פי הודאתו, התמצה בידיעה על תכניותיו של נאשם 1 לגנוב את התיק מהרכב עוד בטרם קרב נאשם 1 לרכב, ולא כפי שטען נאשם 2 בפני קצינת המבחן שלמד על כך רק שנאשם 1 הגיע עם השלל לרכב. בנוסף, שימש נאשם 2 נהג המילוט.

במסגרת הסדר-הטיעון הוסכם בין הצדדים כי נאשם זה יורשע בעבירה של סיוע לשוד, ומכאן שחלקו הוגבל בשליטה באופן התפתחות האירועים, ובחירתו של נאשם 1 לפנות לאלימות לא היתה ידועה לו מראש. המצוקה הכלכלית בה נמצא נאשם 2, אשר בגינה לטענתו, הסתבך בעבירה - איננה מצדיקה הקלה בעונשו.

11. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות: מדובר באדם ללא עבר פלילי, שניהל עד להסתבכותו בתיק דנן, אורח חיים נורמטיבי.

שירות-המבחן בחן את עניינו והמליץ על ענישה מקלה ביותר, תוך שהוא מציין כי הסיכוי לביצוע מעשי אלימות מצידו - נמוך. על אף שאני סבורה שניסיונות האירוע מצדיקות אימוץ המלצת שירות-המבחן במלואה, תינתן להמלצה זו משקל מסוים בקביעת עונשו, ועל כן ברצוני לקבל חוות-דעתו בטרם מתן גזר הדין ובטרם השלמת הטיעונים לעונש על ידי ב"כ הצדדים את של הממונה על עבודות השירות.

נדחה לקבלת חוות דעת הממונה ולהשלמת הטיעונים ל עונש בעניינו של נאשם 2, לתאריך 10.5.2015 שעה 10.00.

הודע לנאשם 2 על מועד הדיון.

המזכירות תעביר עותק כתב האישום המתוקן וכן ההחלטה דן בעניינו של נאשם 2 לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשע"ה, 14 אפריל 2015, בנוכחות הצדדים.

יהודית אמסטרדם,
שופטת